

ת"פ 27946/06/15 - פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נגד לירן בן זקן

בית משפט השלום ברמלה

24 נובמבר 2016

ת"פ 27946-06-15 פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ' בן זקן

בפני מאשימה נגד נאשם
כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
פרקליטות מחוז מרכז - פלילי
לירן בן זקן

ב"כ המאשימה: עוה"ד הילה כהן וינאי גורני

ב"כ הנאשם: עו"ד שני סגל

החלטה

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת **ניסיון להספקת תרופה או חומר מסוכן בדרך נמהרת או רשלנית**, לפי סעיף 338(א)(8) ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 29.6.13 הגיע הנאשם לבית הסוהר מעשיהו כדי לבקר את אביו, אשר ריצה אותה העת מאסר. בעת חיפוש שנערך על גופו נמצאו שתי טבליות של סם מסוג בופרנורפין, אותן ניסה לספק לאביו.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן אשר יבחן את ביטול הרשעתו. המאשימה הצהירה כי עמדתה הינה לשל"צ, מאסר על תנאי וקנס ואילו ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. עוד הוסכם כי במסגרת הטיעונים לעונש תהיה ההגנה רשאית לטעון כי הנאשם היה סבור שאביו זקן לאותן טבליות עקב מצבו הרפואי.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 30, נשוי ואב לילד כבן שנה וחצי, עובד מזה כשנה כמתווך מקרקעין, בעל עסק עצמאי בתחום הנדל"ן. הנאשם סיים 11 שנות לימוד וקיבל פטור משירות צבאי. הוריו נפרדו בהיותו כבן שנתיים, כאשר במהלך השנים ניהל מערכת יחסים מורכבת עם הוריו. באשר לעבירה בתיק זה לקח הנאשם אחריות על ביצועה, גילה הבנה לבעייתיות בהתנהלותו ומבטא צער וחרטה באשר למעורבותו. הנאשם הסביר את מעורבותו בעבירה על רקע קשיו הרגשיים בהעדר דמות אב בחייו וברצונו להתקרב אל אביו בדרך של ריצוי. באותה עת, התגורר בבית אביו ללא תמורה ותיאר את העבירה כחלק מתחושת המחויבות כלפי אביו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסי חשיבה ונורמות עברייניות מושרשות וכי בבסיס העבירה עומדים קשיים רגשיים שלא עובדו באופן מספק. שירות המבחן התרשם כי הנאשם חווה משברים בצעירותו ללא גורמי תמיכה משמעותיים

עמוד 1

ולמרות קשייו השקיע מאמצים בתפקוד תקין, ניסה לשמור על יציבות תעסוקתית ולהימנע ממעורבות בפלילים. ניכר כי הוא ער לבעיותיו וכי ההליך מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול באופן שיש בו כדי לצמצם את הסיכון במצבו. שירות המבחן העריך כי אם ישתלב הנאשם בתהליך טיפולי קיים סיכון נמוך להישנות עבירות. כמו כן, לאור התרשמות שירות המבחן כי הרשעתו עלולה לפגוע בחידוש רישיון התיווך ובמשרד התיווך שבבעלותו וכן נוכח פוטנציאל לתפקוד תקין, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ולהשית עליו צו מבחן וצו של"צ.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד לי בר עמי וינאי גורני, הנאשם הורשע בניסיון להחדיר שתי טבליות שהתגלו כסם מסוכן לאביו שהיה במאסר בכלא. על אף חומרת העבירה הגיעו הצדדים להסדר נוכח בעיות ראיות בתיק וכן נוכח נסיבותיו של הנאשם. הערכים החברתיים שנפגעו הינם הגנה על הסדר והארגון בבית הסוהר וכן הגנה על הציבור. חומרים אלו צריכים להינתן בהשגחה רפואית ותחת פיקוח מסודר. הנאשם הצטייד בטבליות לפני הגעתו לכלא ולא דיווח על כך עד אשר הן נמצאו בחיפוש. מתחם העונש הינו בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל. לנאשם הרשעה משנת 2005 וכן אי הרשעה משנת 2003. התסקיר הינו חיובי ולאור נסיבותיו האישיות ושיתוף פעולה עם שירות המבחן יש למקם אותו בתחתית המתחם. עם זאת אין מקום לבטל את הרשעתו, שכן על פי הלכת כתב הוא אינו עומד בשני התנאים המרכזיים. ראשית, מדובר בעבירה חמורה ושנית הנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטי. הרשעה אינה פוגעת באופן אוטומטי ברישיון התיווך על פי חוק המתווכים במקרקעין. לפיכך עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר על תנאי, צו מבחן, צו של"צ וקנס בסך 1,000 ₪.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד שני סגל, הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן. הנאשם הגיע לבקר את אביו כשברשותו טבליות שהוא סבר שהן תרופה לה האב זקוק. הנאשם גדל ללא דמות אב, אשר עזב כשהיה פעוט והקשר ביניהם חודש סמוך לביצוע העבירה. הנאשם ביקש לרצות את אביו ועל כן ביצע את המעשה מבלי לבדוק את טיבן של הטבליות. תסקיר שירות המבחן חיובי מאוד. הנאשם לקח אחריות מלאה, גילה הבנה לחומרת המעשה, הביע צער וחרטה. הנאשם אדם נורמטיבי. שתי הרשעות קודמות שהיו לו התיישנו משמע שאיש לא רואה אותן. הרשעה בתיק הזה תגרום לו נזק. הנאשם נישא ונולד לו ילד, למד תיווך מקרקעין והיום יש לו משרד עצמאי. הוא אינו מאופיין בדפוסי חשיבה עבריינים ושירות המבחן ממליץ להימנע מהרשעתו. האינטרס שהנאשם לא יורשע וימשיך לנהל אורח חיים נורמטיבי ועבודתו לא תפגע עולה על האינטרס שבהרשעתו. לפיכך, עתרה ב"כ הנאשם לבטל את הרשעת הנאשם ולהשית עליו צו מבחן וצו של"צ כהמלצת שירות המבחן.

7. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, וביקש להימנע מהרשעתו בכדי שלא יפגע משלח ידו אשר מהווה פרנסה לא רק עבורו אלא עבור 6 אנשים נוספים.

ביטול הרשעה - דיון

8. הימנעות מהרשעה, מהווה חריג לכלל לפיו מקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדיון. הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית מהווה תוצאה מתבקשת של הוכחת האשמה הפלילית ונועדה להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה, שגמול עונשי בצדו. חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת הכלל המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה.

עמוד 2

במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, קיימת אפשרות כי חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדיון (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).

9. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

10. יישום המבחנים האמורים בדבר אי הרשעת הנאשם למקרה דנן, מובילה למסקנה כי ניתן בנסיבות תיק זה להימנע מהרשעת הנאשם.

11. בכל הנוגע לסוג העבירה ונסיבותיה, סבורני כי בנסיבות בהן נעברה העבירה ניתן להסתפק באי הרשעת הנאשם. במקרה דנן, ניסה הנאשם להכניס אל תוך כלא מעשיהו, במהלך ביקור אביו, שתי טבליות של סם מסוג בופרנורפין (תחליף לסם מתדון), שהינו חומר אשר ניתן לקבלו על פי מרשם רופא ואשר משמש כתחליף סם בתוך כותלי בית הכלא. הנאשם עשה זאת מבלי שידע כי מדובר בסם וכשהוא סבור כי הוא מכניס לאביו תרופה שנדרש לה בשל מצבו הבריאותי. הגם שקיימת חומרה בהחדרת חומרים אסורים בכלל, וסמים בפרט אל תוך הכלא, הרי שבמקרה דנן מדובר היה בשתי טבליות של חומר שהינו תחליף לסמי רחוב ואשר ניתן לקבלו במסגרת כותלי בית הסוהר, אשר הנאשם לא היה מודע לטיבו וסבר כי הוא מסייע לאביו וזאת מתוך תחושת מחויבות וריצוי כלפיו.

12. נסיבות ביצוע העבירה המתוארות לעיל, כמו גם נסיבותיו של הנאשם שהינו יליד 1986, נשוי ואב לילד כבן שנה וחצי, אשר גדל בתנאים משפחתיים מורכבים, השקיע מאמצים בתפקוד תקין, ניסה לשמור על יציבות תעסוקתית לאורך השנים, נעדר נורמות עברייניות מושרשות, אשר הודה, לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה ואף ער לבעיותיו ומעוניין בהליך טיפולי במסגרת שירת המבחן, מביאים למסקנה כי ניתן להימנע מהרשעתו בדיון, וזאת מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים. בנוסף לכך, יש לתת משקל לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה בשנת 2013.

13. גם באשר לדרישה בדבר הוכחת פגיעה קונקרטית בשיקומו של הנאשם, סבורני כי נוכח האמור בסעיף 5(א)(4) לחוק המתווכים במקרקעין, תשנ"ו - 1996 הקובע כי רישיון תיווך יינתן בין היתר למי "שלא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה ונסיבותיה אין הוא ראוי לשמש מתווך מקרקעין" וכן נוכח האמור בסעיף 14 לחוק לפיו הרשעה בעבירה מהווה עבירת משמעת אשר חושפת אותו לדיון אשר בסופו יתכן שישלל או לא יחודש רישיונו, הרי שעמד הנאשם בנטל להוכיח כי ישנו חשש ממשי כי הרשעה פלילית תפגע במטה לחמו ובשיקומו. גם אם אין וודאות שרישיונו יישלל הרי שבאיזון בין האינטרס הציבורי לבין החשש לפגיעה בעיסוקו של הנאשם, סבורני כי יש להעדיף את השיקול השיקומי.

14. עוד יש לתת את הדעת לכך כי ברובם המכריע של המקרים בהם מבוטלת הרשעתו של הנאשם, מדובר בנאשם שהינו נעדר עבר פלילי, ומעטים המקרים בהם מבטלים בתי המשפט הרשעות של נאשמים שהינם בעלי עבר פלילי. עם זאת במקרה דנן, הרשעותיו הקודמות של הנאשם הינן משנת 2003-2004 וכבר התיישנו בשנת 2008. משכך הרשעות אלו ככל הנראה אינן פוגעות במשלח ידו, ובמובן זה מצבו דומה למי שאין לחובתו הרשעות כלל. הרשעה חדשה בשלב זה עשויה ברמה גבוהה של

הסתברות לפגוע במשלח ידו ומשכך סבורני כי הגם שלחובתו הרשעות קודמות, יש מקום לבטל את הרשעה בתיק זה.

15. לפיכך, סבורני כי במכלול הנתונים ובאיזון הראוי בין חומרת העבירה לבין הפגיעה בשיקומו של הנאשם יש מקום להימנע מהרשעת הנאשם.

סוף דבר

16. אשר על כן, אני מורה כדלקמן:

א. הרשעת הנאשם מבוטלת וההליך מסתיים באי הרשעה תוך קביעה שהנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו.

ב. צו של"צ בהיקף של 200 שעות לפי התוכנית שגיבש שירות המבחן.

ג. צו מבחן למשך שנה.

הנאשם מוזהר כי אם לא יבצע את השל"צ או המבחן כנדרש, ניתן יהיה להפקיעם, להרשיעו בדין ולגזור את דינו.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשע"ז, 24 נובמבר 2016, בנוכחות הצדדים.